

Iubirea ca o ceașcă de cafea

Mihai Manolescu

Iubirea-i ca o ceașcă de cafea,
Pe care-o guști la început din joacă,
Iar după ce a început să-ți placă
Ajungi să nu te mai despați de ea.

Iubirea-i ca o ceașcă de cafea,
Ce îți înmoaie buzele-n caimac
Și-ți dă fiori după fiori de drag,
Până vei fi sfârșit licoarea ta.

Iubirea-i ca o ceașcă de cafea,
Sorbită într-o zi-ntr-o gară,
Cu cineva-ntâlnit întâia oară,
Pe care poate nu îl vei uita.

Iubirea-i ca o ceașcă de cafea,
Pe care-o pregătești în fel și chip,
La filtru, pe o plită, la nisip,
Așa cum te inspiră dragostea.

Iubirea-i ca o ceașcă de cafea,
În care-ncerci să vezi în viitor,
Când, terminând-o, o întorci ușor
Și-o răsucești, ca să citești din ea.

Iubirea-i ca o ceașcă de cafea,
Pe care o refuzi decofeinizată,
Pentru că știi ce gust avea odată
Și surogaturi nicidecum n-ai vrea.

Iubirea-i ca o ceașcă de cafea,
Și-o voi primi cu zâmbet dimineața,
Atâta cât va fi să-mi fie viața,
Călăuzindu-mi inima spre ea.